

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

**ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ**

**INSTITUTIONALIZATION
OF PUBLIC ADMINISTRATION IN UKRAINE
IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION
AND GLOBALIZATION CHALLENGES**

Матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної
конференції за міжнародною участю
(Київ, 24 травня 2019 р.)

У п'яти томах

За загальною редакцією
А. П. Савкова, М. М. Білинської, О. М. Петрос

Том 5

Київ
2019

*Схвалено Вченою радою Національної академії
державного управління при Президентові України
(протокол № 269/04-6 від 23 квітня 2019 р.)*

*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
(свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу
масової інформації серії КВ № 15826-4298Р)*

I-71 **Інституціоналізація** публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за між-нар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.) : у 5 т. / за заг. ред. А. П. Савкова, М. М. Білінської, О. М. Петроє. – Київ : НАДУ, 2019. – Т. 5. – 94 с.

У п'ятому томі матеріалів конференції вміщено тези виступів її учасників, присвячені ролі представницької влади в державотворчому процесі України, її сучасним трендам та історичним розвідкам; особливостям надання методичної допомоги регіональним та галузевим закладам підвищення кваліфікації.

Для наукових, науково-педагогічних працівників, теоретиків і практиків публічного управління, державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, громадських діячів, представників міжнародних організацій, засобів масової інформації, інших заінтересованих осіб.

УДК 35.07(477):061.1ЄС](06)

Institutionalization of public administration in Ukraine in the context of European integration and globalization challenges : materials of the annual All-Ukrainian scientific and practical conference with international participation (Kyiv, May 24, 2019) : in 5 vol. / under the general editorship of A. P. Savkov, M. M. Bilynska, O. M. Petroie. – Kyiv : NAPA, 2019. – Vol. 5. – 94 p.

The fifth volume of the conference papers contains abstracts of its participants reports related to the role of representative power for the state-building process in Ukraine, its modern trends and historical studies; peculiarities of providing methodical support to regional and sectoral institutions for advanced training.

For research, scientific and teaching workers, theorists and practitioners of public administration, public servants, local self-government officials, public figures, representatives of mass-media and international organizations, and other interested persons.

Матеріали конференції друкуються в авторській редакції мовою оригіналу.
Відповідальність за фактичні помилки, достовірність і точність інформації, автентичність цитат,
плагіат, правильність фактів та посилань несуть автори.

відповідальність, особливо у випадках прийняття непопулярних рішень, може бути частково перенесена на громаду чи на той її сектор, який був залучений до прийняття рішення [2].

Зазначена практика, особливо у Скандинавських країнах, демонструє безпрецедентну довіру органів представницької влади до своїх громадян. Прямий доступ інститутів громадянського суспільства до управління державними справами, відсутність у представників обраних народом зверхнього ставлення до тих хто їх обрав, є прямим доказом дієвості демократичних принципів дивлячись на стан розвитку цих країн. В сучасному стані розвитку телекомунікацій така участь громадян може бути вчасною, ефективною по часу та результативною для всього суспільства.

Список використаних джерел

1. Про Центральну виборчу комісію: закон України : [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1932-15>.

2. Кобець Роман, Слизьконіс Дарія, Марусов Андрій, Балабан Ростислав *Методологія оцінки стану виконання законодавства та впровадження кращих практик органами місцевого самоврядування в сфері залучення громадськості до участі в бюджетному процесі та громадського моніторингу* - К.: Центр політичних студій та аналітики "Ейдос", 2016, 40с.

3. Практические рекомендации для создания и поддержания безопасных и благоприятных условий для деятельности гражданского общества, , Организация Объединенных Наций, Совет по правам человека [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://undocs.org/ru/A/HRC/32/20>.

К.А.Рябець,

кандидат юридичних наук, доцент,

докторант кафедри парламентаризму та політичного менеджменту НАДУ

Модернізація політико-правового становища органів місцевого самоврядування як суб'єктів публічного управління в галузі водного господарства України

Однією із публічних інституцій, що реалізують державну водну політику, є органи місцевого самоврядування. Вважається, що від їх діяльності залежить, чи перетвориться природо-користування (у тому числі і водокористування) з другорядної сфери на основний компонент розвитку територій [1, с. 135]. Велика значимість органів місцевого самоврядування у системі публічного управління водним господарством України обґрунтовується також їх вирішальною роллю у формуванні довіри та участі громадськості у прийнятті рішень, адже вони мають певний ступінь автономності в питанні розподілу ресурсів, виступають як посередники національних органів влади та є першим засобом взаємодії між громадянами та обраними представниками [2, с. 6].

Система органів місцевого самоврядування у досліджуваній галузі включає в себе обласні, районні, міські, селищні та сільські ради. Їх компетенція прописана у ст. 8¹, 9 та 10 Водного кодексу України.

Поряд з цим, політико-правове регулювання діяльності органів місцевого самоврядування у водному господарстві України далеке від досконалості.

Зокрема, положення ч. 2 ст. 13 Водного кодексу України, які регламентують місцеві ради державними органами в галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів суперечать загально усталеному розумінню органів державного управління та місцевого самоврядування як у науковій, так і практичній сферах.

Зважаючи на зазначене, ми вважаємо, що із чинної редакції ч. 2 ст. 13 Водного кодексу України, яка регламентує систему державних органів у водній галузі, необхідно вилучити положення "сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, районні, обласні ради".

Удосконалити політико-правове становище органів місцевого самоврядування у водній галузі України можливо також шляхом доповнення Водного кодексу України окремим розділом під назвою: “Самоврядне управління та контроль у галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів”, який необхідно розмістити після розділу, що присвячений державному управлінню. У запропонованому розділі потрібно систематизувати усі чинні законодавчі приписи (ст. 8¹, 9, 10 Водного кодексу України тощо), які регулюють самоврядне управління та контроль у водній галузі.

На сьогодні все більшої актуальності набуває процес децентралізації влади у водному господарстві України. Положення ст. 132 Основного Закону України проголошують, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади. На наш погляд, законодавець Конституції України, конкретизувавши у ст. 132 поєднання централізації і децентралізації саме – у здійсненні державної влади, фактично вилучив органи місцевого самоврядування із суб’єктів децентралізації.

Дане твердження ґрунтується на тому, що органи місцевого самоврядування за своєю сутністю є суб’єктами не державної, а публічної влади. Саме тому, для того, щоб усунути викладену правову колізію необхідно ввести в законодавчий обіг поняття “публічна влада” та регламентувати його у положеннях ст. 132 Конституції України у наступному формулюванні: “Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні публічної влади ...”.

Наведена вище пропозиція повинна стати дієвим заходом щодо удосконалення політико-правових засад процесу децентралізації у водному господарстві України.

Список використаних джерел

1. Казанчук І.Д. Удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності органів виконавчої влади щодо охорони навколишнього природного середовища в умовах інтеграції України у Європейський Союз // Вісник Харківського націон. ун-ту внутрішніх справ. 2010. № 3. – С. 131–138.

2. Хьюз Т., Гус О. Посібник з питань прозорості та громадської участі в Україні. Рада Європи, 2017. 55 с.

І.С.Семенчук,
аспірант кафедри парламентаризму
та політичного менеджменту НАДУ

Перспективи розвитку громадянського суспільства в Україні

Громадянське суспільство – є одним з основних критеріїв становлення демократичної держави. Оскільки в Україні відбувається поступовий процес розвитку демократичної держави, то для якісних перетворень в українському суспільстві та перспектив розвитку важливий досвід взаємодії громадянського суспільства й органів державної влади країн Європи та США. Все сказане й визначає актуальність зазначеної теми.

Якщо проаналізувати історичний розвиток громадянського суспільства загалом та громадянина як суб’єкт політичної взаємодії між державою та суспільством зокрема, то прослідковується різний шлях становлення у Європі та в Україні. По-перше, історія Європи показує, що європейці почали здобувати громадянські права значно раніше ніж українці. Внаслідок революцій люди змогли узаконити свої права за допомогою конституцій та встановлення республік. Але європейці розуміють, що демократія є зразком сервісної держави, яка утримується за рахунок податків, що сплачуються громадянами, тобто органи державної влади працюють на громадян і для громадян, а не навпаки. Суспільство західних країн зі свого боку контролює державу, тендерні відкриті закупівлі, звіти про виконану роботу, відкриті кошториси, регулю-